

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Μία παράκλησι θὰ κάνω
 Στὸν κραταιότατον Σουλτάνο :
 Ὅταν ἀκούῃ πῶς λιτανεῖταις
 Ἐκάναμε στῆς ἐκκλησίαις,
 Συλλαλητήρια πῶς θὰ γείνουν
 Καὶ μὲ τὰ λόγια θάπομείνουν
 Πάλι τὰ πλήθη τ' ἀναμμένα,
 Νὰ πῆ πῶς τάχουμε χαμένα,
 Μὴ τύχη ξάφνω καὶ θυμώση
 Κι' ἄλλα Βεράτια ἐκδώση!

Μαῦρος Τάτος

ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΑ

Καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἐγκυμονοῦνται συνδυασμοί, ἀλλὰ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐπάθον ἀπορολήν. Τὸ χειρότερον ἐκτρομαμιάς τοιαύτης ἀποβολῆς εἶνε ὁ κ. Κοκέβης.

Ἐκ τοῦ θορύβου τὸν ὁποῖον ἔκαμε ἡ *Πρωσία* διὰ τὸν θόρυβον τῶν θορυβούντων οὐδεὶς ἐθορυβήθη καὶ ὁ θόρυβος αὐτῆς παρῆλθεν ἀθορυβῶς.

Ἐάν οἱ Ἀρμένιοι ἰδρῦσουν, ὡς λέγεται, πολιτικὸν πρακτορεῖον ἐν Ἀθήναις, τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς θὰ ἀμεινίσουν εὐνοϊκῶς.

Ἐφέτος τὸ Κομιτάτον διὰ τοὺς μακεδόνας, τὸ ὁποῖον συνιστᾶται κυρίως κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς μεγάλης Ἀποκρηῆς συνεστήθη κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἀποκρηῆς τοῦ Αὐγούστου.

Ἐάν προσλάβῃ εἰς τὸν συνδυασμὸν Ἰατρικῆς ἐκ Πειραιῶς τὸν κ. Λιγυρῖν, ὁ κ. Δηλιγιάννης θ' ἀπειλῇ καὶ θὰ λέγῃ :
 ὦ Λιγυρῖνον καὶ καπτερῖν σπαθί μου!

Αἱ ἀκαταπαύστως γινόμενοι εἰς τὰ νέα μας θεωρητικὰ δοκιμαῖα σημαίνουν, ὅτι τὸ ναυτικὸν μας ὑπόκειται εἰς πολλὰς δοκιμασίας.

* Ὁ παρακείμενος τὸν ὁποῖον ἐφεῦρεν ὁ κ. Παρασκευαΐδης ὑπὲρ τῶν διασωσάντων τοὺς ναυαγούς τοῦ «Τζέστη» εἶνε

ἀνεπιτυχής. Οἱ περισσότεροὶ λέγουσιν : πῶς νὰ τιμήσωμεν τοὺς τετιμημένους, ἀφοῦ εἶνε ἤδη τετιμημένοι :

Κατὰ τὴν παράστασιν τῆς «Γιαννούλας» γενικὴ ἐπακράτησε γνώμη, ὅτι τὸ δρᾶμα αὐτὸ τοῦ κ. Πέρβελη εἶνε πολὺ υπερβελικόν.

Ὁ ἅγιος ἐπίσκοπος Ναυπακτίας ἐδείξεν ἐλληνοπρεπῆ διαγωγὴν μὴ θελήσας νὰ ἐκδοθῶσι βεράτια διὰ τοὺς ἐπισκόπους Σπάρτης καὶ Μεσολογγίου.

Μετὰ τὴν τύχην τῆς Μαρσούλας, τῆς Γιαννούλας, τῆς Ζαμπέττας κτλ. τὸ θέατρον τῆς πλατείας τῆς Ὀμοιοῦς προκείται νὰ μεταβληθῇ εἰς Μεσιτικὸν πρακτορεῖον ὑπηρετριῶν.

Διὰ τῆς τελευταίας συμπεριφορῆς των πρὸς τὸν ἡμέτερον πολιτικὸν πράκτορα ἐν Σόφια οἱ Βούλγαροι τὸ ἐπαμειβύλισαν.

Ἡρώδης ὁ Ἄττιος

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ «Ἀγελῶ» :

«Ὁ ἕτερος τῶν συντακτῶν ἡμῶν κ. Κ. Λουρόπουλος ἐδήλωσεν ἡμῖν ὅτι, ἐπειδὴ διαφωνεῖ ἐν μέρει πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Διευθυντοῦ καὶ συντάκτου κ. Μαυρογονάτου καὶ δὲν ἐγκρίνει τὴν παρὰ τούτου κατὰ προτίμησιν δημοσιευομένην ὕλην ἀποχωρεῖ τοῦ «Ἀγελῶ» ὡς δεδηλωμένος τακτικὸς συντάκτης καὶ μένει ἑκτακτος τοιοῦτος γράφων ἐκάστοτε ἐν τῷ «Ἀγελῶ» καὶ μάλιστα ὅλην τὴν ὕλην κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐξ Ἀθηνῶν ἀπουσίας τοῦ κ. Μαυρογονάτου. Οὕτω δὲν ἀποχωρίζεται ἐντελῶς τοῦ «Ἀγελῶ» ὁ κάλλιστος οὗτος συντάκτης ἡμῶν, ὅστις τοῦ λοιποῦ ἢ θὰ συνεργασθῇ ἐν ἄλλῃ ἐφημερίδι ἢ θὰ ἐκδώσῃ ἰδίαν τοιαύτην ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Ὁ λαὸς τῶν συνταγματικῶν κρατῶν ὅπως καὶ τῶν δημοκρατουμένων ἐνασκει αὐτὸς τὴν κυριαρχικὴν ἐξουσίαν τῆς ἐπικρατείας αὐτοῦ. Οἱ βασιλεῖς ἐν ἐκείνοις καὶ οἱ πρόεδροι ἐν τούτοις τυπικῶς μόνον, ἐκπροσωποῦσι τὴν κυριαρχίαν τοῦ λαοῦ. Εἰς ὀλιγίστας μόνον περιπτώσεις ἔχουσιν οὐσιαστικὴν τινὰ ἐξουσίαν οἱ ὑψηλοὶ καὶ φιλοὶ οὗτοι κυρίαρχοι, ἢ ἢ ἐνάσκησις ἤρτηται ἐκ τῆς τόλμης ἢ ἀτολμίας αὐτῶν, ἢ